

ΕΝΙΑΙΑ ΑΡΧΗ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ (ΕΑΔΗΣΥ)

1ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνεδρίασε στις 10-11-2022 με την εξής σύνθεση: Ιωάννης-Κωνσταντίνος Χαλκιάς, Πρόεδρος, Μιχαήλ Διαθεσόπουλος, Μέλος-Εισηγητής και Αθηνά Μπουζιούρη, Μέλος.

- Για να εξετάσει την Προδικαστική Προσφυγή με ημερομηνία 3-10-2022 και Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) της Ενιαίας Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων (ΕΑΔΗΣΥ) 1390/10-10-2022 του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «... .. –», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

- Κατά του αναθέτοντος φορέα «... ..», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

- Και του από 14-10-2022, ύστερα από την από 4-10-2022 κοινοποίηση της προσφυγής, παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «... (...) ..», νόμιμα εκπροσωπούμενου.

- Με την παραπάνω προδικαστική προσφυγή, ο προσφεύγων ζητά την ακύρωση των από 21-9-2022 κοινοποιηθεισών με αριθμό 1.3.1.2./3070/19.09.2022 Απόφασης του Συμβουλίου Διεύθυνσης του αναθέτοντος και με αριθμό 1.3.1.2./3050/25.08.2022 Απόφασης του Συμβουλίου Διεύθυνσης του αναθέτοντος, κατά το μέρος που αποκλείστηκε ο ίδιος και κρίθηκε δεκτός και ορίστηκε ανάδοχος ο παρεμβαίνων. Η προσφυγή ασκείται στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης εκτιμώμενης άνευ ΦΠΑ και άνευ προαιρέσεων αξίας 337.500,00 ευρώ, για την ανάδειξη αναδόχου παροχής υπηρεσιών υποστήριξης ειδικών συμφωνιών με πελάτες ..., κατά τη θερινή περίοδο του έτους 2022 λόγω αύξησης του αντικειμένου για τις υπηρεσιακές λειτουργίες στη γεωγραφική περιοχή της ... για χρονικό διάστημα εβδομήντα πέντε (75) ημερών. Η διαδικασία προκηρύχθηκε με τη διακήρυξη με αρ. .../2022, που δημοσιεύθηκε στο ΚΗΜΔΗΣ με Μον. ΑΔΑΜ στις 22-7-2022 και στο ΕΣΗΔΗΣ με συστημικό α/α

Ο αναθέτων υπέβαλε τις Απόψεις του με ημερομηνία 18-10-2022 και ο προσφεύγων εμπρόθεσμα (κατά παρέκταση στην αμέσως επόμενη της 23^{ης}-10-2022, εργάσιμη ημέρα) το Υπόμνημά του με ημερομηνία 24-10-2022.

Η συζήτηση άρχισε αφού το Κλιμάκιο άκουσε τον Εισηγητή.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, για την άσκηση της προσφυγής καταβλήθηκε το προβλεπόμενο στο άρθρο 5 πδ 39/2017 και στο άρθρο 363 ν. 4412/2016 παράβολο με αρ. και ποσού 1.687,50 ευρώ.
2. Επειδή, στο πλαίσιο διαδικασίας που εμπίπτει στην αρμοδιότητα της ΕΑΔΗΣΥ λόγω αξίας και χρόνου δημοσίευσης, εμπρόθεσμα και με έννομο συμφέρον ασκείται η προσφυγή κατά της πρώτης προσβαλλομένης εκτελεστής πράξης κατακύρωσης και της ενσωματωθείσας σε αυτήν δεύτερης προσβαλλομένης εκτελεστής πράξης περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής, τεχνικών και οικονομικών προσφορών, κατά το μέρος που αποκλείσθηκε ο προσφεύγων και κρίθηκε δεκτός και στη συνέχεια, ορίστηκε ανάδοχος ο παρεμβαίνων. Ομοίως, εμπρόθεσμα και με έννομο συμφέρον ασκείται και η παρέμβαση. Άρα, η προσφυγή και η παρέμβαση πρέπει να γίνουν τυπικά δεκτές και να εξετασθούν κατ' ουσία.
3. Επειδή, όσον αφορά το σκέλος της προσφυγής που στρέφεται κατά του αποκλεισμού του προσφεύγοντα, προκύπτουν τα εξής. Ο προσφεύγων αποκλείσθηκε κατά την ενσωματωθείσα στην πρώτη προσβαλλομένη, δεύτερη προσβαλλομένη, με την ακόλουθη αιτιολογία «...διότι αποκλίνει από τα οριζόμενα στην παράγραφο 2.4.6 «Λόγοι απόρριψης προσφορών» περ. (ι) σύμφωνα με την οποία ο αναθέτων φορέας με βάση τα αποτελέσματα του ελέγχου και της αξιολόγησης των προσφορών, απορρίπτει σε κάθε περίπτωση προσφορά η οποία παρουσιάζει αποκλίσεις ως προς τους όρους και τις τεχνικές προδιαγραφές της σύμβασης. Συγκεκριμένα η προσφορά της εν λόγω εταιρείας δεν καλύπτει την απαίτηση του όρου 2.2.6.1 (α) της 2822 Διακήρυξης, σύμφωνα με την οποία η εταιρεία θα έπρεπε να έχει υλοποιήσει κατά την περίοδο 5/8/2019 έως 5/8/2022 τρία έργα συμβατικής αξίας κατ' ελάχιστο στο

100% του προϋπολογισμού της υπό ανάθεσης σύμβασης (προ ΦΠΑ) δεδομένου ότι τα δύο (2) εξ αυτών δεν πληρούν το ύψος του προϋπολογισμού, ο οποίος εκτιμάται συνολικά μετά των τυχόν δικαιωμάτων του. Η Επιτροπή δεν προέβη στην Αξιολόγηση της Τεχνικής προσφοράς της εταιρείας σύμφωνα με τα οριζόμενα στο 3.1.2.1.(β) της 2822 Διακήρυξης». Άρα, η προσφορά του προσφεύγοντος αποκλείσθηκε ήδη στο στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής, λόγω μη πλήρωσης του κριτηρίου τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας του όρου 2.2.6.1(α) της διακήρυξης.

4. Επειδή, ο όρος 2.2.6.1.(α) της διακήρυξης, λόγω μη πλήρωσης του οποίου αποκλείστηκε ο προσφεύγων, ορίζει το εξής κριτήριο επιλογής τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας «Όσον αφορά στην τεχνική και επαγγελματική ικανότητα για την παρούσα διαδικασία σύναψης σύμβασης, οι οικονομικοί φορείς απαιτείται: 2.2.6.1 Να έχουν εκτελέσει επιτυχώς εντός των τελευταίων τριών (3) ετών πριν την καταληκτική ημερομηνία υποβολής των προσφορών (2019-2020-2021) έργα παροχής υπηρεσιών ταχυδρομικού έργου, ως ακολούθως: α) Τρία (3) τουλάχιστον έργα, έκαστο εκ των οποίων να απαιτούσε την απασχόληση ομάδας έργου αποτελούμενης τουλάχιστον από εκατό (100) άτομα και να είχε συμβατική αξία ύψους κατ' ελάχιστο στο 100% του προϋπολογισμού της σύμβασης (προ ΦΠΑ)...». Επομένως, από τον όρο αυτό απαιτήθηκε η επιτυχής εκτέλεση εντός του διαστήματος 2019-2021, 3 τουλάχιστον έργων έκαστο των οποίων έπρεπε μεταξύ άλλων, να έχει συμβατική αξία τουλάχιστον ίση με τον προϋπολογισμό της σύμβασης προ ΦΠΑ. Άρα, τέθηκε για τις αποδεκτές προς πλήρωση του κριτηρίου, συμβάσεις, ελάχιστο όριο συμβατικής αξίας, που συναρτάται με το μέγεθος του «προϋπολογισμού της σύμβασης (προ ΦΠΑ)», χωρίς ο όρος αυτός να αναφερθεί σε προαιρέσεις. Η ορολογία αυτή («προϋπολογισμός σύμβασης προ ΦΠΑ») απαντάται ακριβώς στην 1^η σελίδα της διακήρυξης ως «προϋπολογισμός χωρίς ΦΠΑ 24%» ύψους 337.500,00 ευρώ, που αναφέρεται διακριτά από το «δικαίωμα προαίρεσης με προσαύξηση του φυσικού και οικονομικού αντικειμένου της σύμβασης κατά 13%» ύψους 43.875,00 ευρώ χωρίς ΦΠΑ και από τον «συνολικό προϋπολογισμό συμπεριλαμβανόμενου του

δικαιώματος προαίρεσης χωρίς ΦΠΑ 24%» ύψους 381.375,00 ευρώ. Στον δε όρο 1.3.2 «Εκτιμώμενη Αξία» της διακήρυξης ορίζεται ότι «Η συνολική εκτιμώμενη αξία της σύμβασης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προαίρεσης με προσαύξηση του φυσικού και οικονομικού αντικειμένου της σύμβασης κατά 13% ανέρχεται στο ποσό των τετρακοσίων εβδομήντα δύο χιλιάδων εννιακοσίων πέντε ευρώ 472.905,00 Ευρώ συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24% (προϋπολογισμός χωρίς Φ.Π.Α: τριακόσιες ογδόντα μία χιλιάδες τριακόσια εβδομήντα πέντε ευρώ 381.375,00 €, ΦΠΑ : 91.530,00€). Αξία χωρίς το δικαίωμα προαίρεσης τετρακόσιες δεκαοκτώ χιλιάδες πεντακόσια ευρώ 418.500,00€ συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24% (προϋπολογισμός χωρίς ΦΠΑ τριακόσιες τριάντα επτά χιλιάδες πεντακόσια ευρώ 337.500,00€, ΦΠΑ 81.000,00 €) Δικαίωμα προαίρεσης με προσαύξηση του φυσικού και οικονομικού αντικειμένου της σύμβασης κατά 13% συμπεριλαμβανομένου Φ.Π.Α. 24% πενήντα τέσσερις χιλιάδες τετρακόσια πέντε ευρώ 54.405,00€ (προϋπολογισμός χωρίς ΦΠΑ σαράντα τρεις χιλιάδες οκτακόσια εβδομήντα πέντε ευρώ 43.875,00€, ΦΠΑ 10.530,00€)». Επομένως και στον όρο 1.3.2, αντιδιαστέλλεται η κατά τη διακήρυξη οριζόμενη ως αξία της σύμβασης χωρίς το δικαίωμα προαίρεσης και η εκτιμώμενη αξία «συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προαίρεσης με προσαύξηση του φυσικού και οικονομικού αντικειμένου της σύμβασης κατά 13%», ενώ ορίζεται και διακριτή επιμέρους αξία αυτού του δικαιώματος προαίρεσης. Από τα παραπάνω προκύπτει, ότι η διακήρυξη αναφέρεται με διακριτό τρόπο σε αξία και προϋπολογισμό αυτής καθαυτής της καταρχήν σύμβασης και της σύμβασης που προσαυξάνεται κατά το δικαίωμα προαίρεσης. Επομένως, η χρήση στον όρο 2.2.6.1(α) της διατύπωσης «προϋπολογισμός της σύμβασης» οδηγεί ευλόγως στο συμπέρασμα ότι αφορά στην καταρχήν σύμβαση, όπως ορίζεται στη διακήρυξη χωρίς προσαυξήσεις. Αυτό διότι κατά τα παραπάνω, σε περισσότερα σημεία της διακήρυξης, όπου η ορίζεται η εκτιμώμενη αξία ή προϋπολογισμός της σύμβασης, διακρίνονται σε αξία της σύμβασης χωρίς την προσαύξηση της προαίρεσης και σε αξία της σύμβασης συμπεριλαμβανομένης της προαίρεσης και προσαυξανόμενης κατά 13% λόγω της προαίρεσης. Άλλωστε, ακριβώς το

γεγονός πως η αξία συμπεριλαμβανομένης της προαίρεσης ορίζεται από τους παραπάνω όρους ως αξία «με προσαύξηση» του φυσικού και οικονομικού «αντικείμενου της σύμβασης» και μάλιστα, ως σύμβαση προσαυξανόμενη κατά το αντικείμενο της (και άρα και το οικονομικό αντικείμενο, δηλαδή το μέγεθος αξίας της) κατά 13%, συνεπάγεται ότι η αυτή καθαυτή σύμβαση (που αποτελεί ακριβώς το αντικείμενο της προσαύξησης και η αξία της προσαυξάνεται κατά 13%) είναι η άνευ προαιρέσεων/προσαυξήσεων σύμβαση. Τα παραπάνω δε ισχύουν, επιπλέον του ότι, όπου ο ν. 4412/2016 αναφέρεται, σε σχέση με υποχρεώσεις του διαγωνιζόμενου, στην εκτιμώμενη/προϋπολογισθείσα αξία της σύμβασης, όπως στην περίπτωση του ποσού της εγγυητικής συμμετοχής (βλ. άρθρα 72 παρ. 1 και 302 παρ. 1 ν. 4412/2016) ή στο παράβολο της δικαστικής προστασίας του άρθρου 372 παρ. 5 ν. 4412/2016 (βλ. ενδεικτικά ΣΤΕ ΕΑ 10/2017, 187/2017, ΔΕφΘεσσ Ν85/2018) και κατ' αναλογία και στο παράβολο της προδικαστικής προσφυγής, κατά το άρθρο 363 παρ. 1 ν. 4412/2016, εννοεί την εκτιμώμενη άνευ προαιρέσεων, αξία (στην περίπτωση μάλιστα, του παραβόλου δικαστικής προστασίας, την εκτιμώμενη άνευ προαιρέσεων, αλλά συμπεριλαμβανομένου ΦΠΑ). Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, ελλείψει συγκεκριμένης απαίτησης στον όρο 2.2.6.1.(α) για αξία συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προαίρεσης, ως προϋπολογισμός της σύμβασης να εκλαμβάνεται, αυτός που αφορά τη σύμβαση αυτή καθαυτή, χωρίς την προαίρεση και την προσαύξηση που επιφέρει στο φυσικό και οικονομικό αντικείμενο. Ακόμη, κατά το άρθρο 337 παρ. 1, όπως και κατά το άρθρο 132 παρ. 1 Ν. 4412/2016, η προαίρεση συνιστά μορφή δυνατότητας (δηλαδή ενδεχομένου) τροποποίησης της σύμβασης (συγκεκριμένα, μονομερές δικαίωμα του αναθέτοντα να τροποποιήσει τη σύμβαση, το οποίο δικαίωμα ενδεχομένως να μην ασκηθεί) και άρα, όταν αναφέρεται ο «προϋπολογισμός της σύμβασης» χωρίς περαιτέρω επισημάνσεις και εξειδικεύσεις, ως σύμβαση νοείται η καταρχήν σύμβαση, δηλαδή όπως έχει πριν από την τροποποίηση, η οποία είναι δυνητική και υποθετική. Και ναι μεν, οι αναθέτουσες αρχές και οι αναθέτοντες φορείς, στο πλαίσιο της διαφάνειας, της δημοσιότητας και της τόνωσης του ανταγωνισμού, στις οποίες σκοπούν οι ενωσιακοί και εθνικοί

κανόνες περί δημοσιεύσεων και περί επιλογής διαδικασιών ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων, οφείλουν, κατά τους συνδυασμούς των άρθρων 2 παρ. 1 περ. 30^α, 5, 6 παρ. 1, 61, 117^Α, 118, 235, 236 παρ. 1, 290, 327^Α και 328 ν. 4412/2016 να λαμβάνουν υπόψη τους στην εκτιμώμενη αξία, τις τυχόν προαιρέσεις και παρατάσεις. Αυτή η μέθοδος προσδιορισμού της εκτιμώμενης αξίας έχει ως σκοπό να προληφθεί η εκ πλαγίου παράβαση των κανόνων δημοσιότητας ή περί διαδικασιών άνω των ενωσιακών ορίων ή περί απευθείας αναθέσεων και αποφυγής διαδικασίας ανάθεσης δημόσιας σύμβασης σε συμβάσεις ήσσονος αξίας, μέσω της τυχόν κατανομής μεταξύ καταρχήν σύμβασης και προαίρεσης, από τις αναθέτουσες αρχές και τους αναθέτοντες φορείς. Όμως, οι κανόνες αυτοί αφορούν τις εξαρτώμενες από την εκτιμώμενη αξία, υποχρεώσεις των αναθετουσών αρχών ή των αναθετόντων φορέων και αποσκοπούν στη μη καταστρατήγηση των σχετικών κανόνων. Και δεν αφορούν αναγκαία στον τρόπο με τον οποίο εκλαμβάνεται, στο πλαίσιο ελάχιστου ορίου προηγούμενης εμπειρίας των διαγωνιζομένων, η έννοια του «προϋπολογισμού της σύμβασης», όταν μάλιστα, στην ίδια τη διακήρυξη, ορίζεται διακριτά, αφενός η αξία της σύμβασης χωρίς προαίρεση, αφετέρου η αξία του προϋπολογισμού συμπεριλαμβανομένης προσαύξησης της σύμβασης, λόγω προαίρεσης. Εξάλλου, η αναθέτουσα δεν χρησιμοποίησε στο άρθρο 2.2.6.1(α) της διακήρυξης τον όρο «εκτιμώμενη αξία», αλλά τον όρο «προϋπολογισμό[ς]» της σύμβασης. Επιπλέον, ούτως ή άλλως, αν ο αναθέτων αποσκοπούσε να συνδέσει την υποχρέωση ελάχιστης αξίας προηγούμενων συμβάσεων του όρου 2.2.6.1(α) με την έννοια της «εκτιμώμενης αξίας» κατά τα άρθρα 5 και 235 ν. 4412/2016, μπορούσε να παραπέμψει στην έννοια αυτή ή στις σχετικές διατάξεις, όμως αυτό δεν έλαβε χώρα στην προκειμένη υπόθεση, ούτε προκύπτει οποιαδήποτε σχετική παραπομπή στην ειδική μέθοδο προσδιορισμού τέτοιας αξίας, κατά τις διατάξεις αυτές. Άρα, ύστερα από όσα αναφέρθηκαν, προκύπτει, ότι η κατά τον όρο 2.2.6.1(α) γενική αναφορά, χωρίς επιπλέον στοιχεία και διακρίσεις, σε «προϋπολογισμό της σύμβασης» δεν δύναται εύλογα να ερμηνευθεί, ότι αφορά ή ότι ήταν δυνατόν να γίνει αντιληπτό από ένα καλόπιστο διαγωνιζόμενο, ότι αφορά στον προϋπολογισμό

συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος προαίρεσης, δηλαδή προσαύξησης της καταρχήν σύμβασης. Εξάλλου, ακόμα και αν γινόταν δεκτό ότι ο αναθέτων σκοπούσε να ορίσει ως ελάχιστο ύψος των προηγούμενων συμβάσεων του όρου 2.2.6.1(α) τον προϋπολογισμό συμπεριλαμβανομένων προαιρέσεων, έπρεπε, ενόψει της ήδη χρήσης του όρου «προϋπολογισμός» σε λοιπά άρθρα και σημεία της διακήρυξης κατά τα παραπάνω, να εκφραστεί σαφέστερα και να προσδιορίσει ρητά ότι αναφέρεται σε προϋπολογισμό που συμπεριλαμβάνει τις προαιρέσεις. Αντίθετα, η γενική αναφορά σε «προϋπολογισμό» εντός του όρου 2.2.6.1(α) δεν συνιστά επαρκές και ιδίως σαφές έρεισμα, για να υποστηριχθεί η ερμηνεία βάσει της οποίας αποκλείσθηκε ο προσφεύγων. Επομένως, κατ' αποδοχή των ισχυρισμών του προσφεύγοντα, η μόνη βάση απόρριψης της προσφοράς του είναι μη νόμιμη και άρα, ο αποκλεισμός του είναι ακυρωτέος. Κατά συνέπεια άλλωστε, του μη νόμιμου χαρακτήρα και της ακύρωσης του αποκλεισμού του, ομοίως είναι ακυρωτέα και η ανάδειξη του παρεμβαίνοντα ως αναδόχου (ανεξαρτήτως, νόμιμης αποδοχής του τελευταίου), αφού ο ορισμός του ως αναδόχου επήλθε ως αποτέλεσμα της μη αξιολόγησης της τεχνικής και οικονομικής προσφοράς του (αποκλεισθέντος στο στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής) προσφεύγοντος. Άρα, η κατακύρωση στον παρεμβαίνοντα είναι ούτως ή άλλως ακυρωτέα, λόγω της ακύρωσης του ερείσματος της, δηλαδή της κατά τη δεύτερη προσβαλλομένη (που ενσωματώθηκε στην πρώτη προσβαλλομένη, δηλαδή την πράξη κατακύρωσης) απόρριψης του προσφεύγοντα, κατά συνέπεια της οποίας ο παρεμβαίνων ορίστηκε ως προσωρινός ανάδοχος (ανάδειξη που με τη σειρά της αποτέλεσε το έρεισμα για την ανάδειξή του ως οριστικού αναδόχου με την πρώτη προσβαλλομένη).

5. Επειδή, όσον αφορά στο σκέλος της προσφυγής που στρέφεται κατά της αποδοχής του παρεμβαίνοντα στο στάδιο δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών προσφορών προκύπτουν τα εξής. Ο προσφεύγων προβάλλει, ότι ο παρεμβαίνων δεν προέβη σε αναφορά του τμήματος της σύμβασης που προτίθεται να αναθέσει υπεργολαβικά, υπό την έννοια αναφοράς του συγκεκριμένου φυσικού αντικείμενου στο οποίο το τμήμα αυτό συνίσταται. Ο δε παρεμβαίνων στο σχετικό ερώτημα του ΕΕΕΣ του (βλ. παρακάτω) απάντησε

ως ποσοστό υπεργολαβίας 12,50%, δήλωση που ο προσφεύγων προβάλλει ως ανεπαρκή και μη πληρούσα τις απαιτήσεις της διακήρυξης, διότι δεν προσδιορίζει το ειδικότερο φυσικό αντικείμενο που προορίζεται για υπεργολαβική ανάθεση. Ο όρος 2.2.8.2 «Υπεργολαβία» της διακήρυξης ορίζει ότι «Ο οικονομικός φορέας αναφέρει στην προσφορά του το τμήμα της σύμβασης που προτίθεται να αναθέσει υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους, καθώς και τους υπεργολάβους που προτείνει. Στην περίπτωση που ο προσφέρων αναφέρει στην προσφορά του ότι προτίθεται να αναθέσει τμήμα (τα) της σύμβασης υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους σε ποσοστό που υπερβαίνει το τριάντα τοις εκατό (30%) της συνολικής αξίας της σύμβασης, ο αναθέτων φορέας ελέγχει ότι δεν συντρέχουν οι λόγοι αποκλεισμού της παραγράφου 2.2.3 της παρούσας. Ο οικονομικός φορέας υποχρεούται να αντικαταστήσει έναν υπεργολάβο, εφόσον συντρέχουν στο πρόσωπό του λόγοι αποκλεισμού της ως άνω παραγράφου 2.2.3.», ο όρος 2.2.9 προβλέπει ότι «Στην περίπτωση που ο οικονομικός φορέας αναφέρει στην προσφορά του ότι προτίθεται να αναθέσει τμήμα(τα) της σύμβασης υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους σε ποσοστό που υπερβαίνει το τριάντα τοις εκατό (30%) της συνολικής αξίας της σύμβασης, οι υπεργολάβοι υποχρεούνται να αποδεικνύουν, κατά τα οριζόμενα στις παραγράφους 2.2.9.1 και 2.2.9.2, ότι δεν συντρέχουν οι λόγοι αποκλεισμού της παραγράφου 2.2.3 της παρούσας.», ο δε όρος 2.2.9.2.B10 ότι «B.10. Στην περίπτωση που ο οικονομικός φορέας δηλώνει στην προσφορά του ότι θα κάνει χρήση υπεργολάβων, στις ικανότητες των οποίων δεν στηρίζεται, προσκομίζεται υπεύθυνη δήλωση του προσφέροντος με αναφορά του τμήματος της σύμβασης το οποίο προτίθεται να αναθέσει σε τρίτους υπό μορφή υπεργολαβίας και υπεύθυνη δήλωση των υπεργολάβων ότι αποδέχονται την εκτέλεση των εργασιών.» και ο όρος 2.4.3.2 ότι «Οι οικονομικοί φορείς αναφέρουν το τμήμα της σύμβασης που προτίθενται να αναθέσουν υπό μορφή υπεργολαβίας σε τρίτους, καθώς και τους υπεργολάβους που προτείνουν.». Άρα, οι προσφέροντες οφείλουν να δηλώσουν στην προσφορά τους το τμήμα της σύμβασης που προτίθενται να αναθέσουν υπεργολαβικά, εκφρασμένα, σύμφωνα με τα παραπάνω, σε ποσοστό επί της αξίας της σύμβασης. Το

συνολικό ποσοστό υπεργολαβικής ανάθεσης, δηλαδή το ποσοστό επί της αξίας της σύμβασης στο οποίο αναλογεί συνολικά η ανάθεση σε υπεργολάβο/ους, συνιστά το κριτήριο βάσει του οποίου προκύπτει αν απαιτείται υποβολή ΕΕΕΣ εκ του/των υπεργολάβου/ων (αν το συνολικό ποσοστό υπεργολαβίας υπερβαίνει το 30% της συνολικής αξίας της σύμβασης). Κατά το συνημμένο στη διακήρυξη για συμπλήρωση από τους διαγωνιζόμενους, υπόδειγμα ΕΕΕΣ, στο ΜΕΡΟΣ IV ΕΝΟΤΗΤΑ Γ αυτού, συμπεριλαμβάνεται ειδικό σχετικό ερώτημα με το εξής περιεχόμενο «Ποσοστό υπεργολαβίας Ο οικονομικός φορέας προτίθεται, ενδεχομένως, να αναθέσει σε τρίτους υπό μορφή υπεργολαβίας το ακόλουθο μέρος (δηλαδή ποσοστό) της σύμβασης. Επισημαίνεται ότι εάν ο οικονομικός φορέας έχει αποφασίσει να αναθέσει μέρος της σύμβασης σε τρίτους υπό μορφή υπεργολαβίας και στηρίζεται στις ικανότητες του υπεργολάβου για την εκτέλεση του εν λόγω μέρους, τότε θα πρέπει να συμπληρωθεί χωριστό ΕΕΕΣ για τους σχετικούς υπεργολάβους, βλέπε μέρος II, ενότητα Γ ανωτέρω. Προσδιορίστε». Επομένως, αφενός, εύλογα προκύπτει πως η απάντηση στο παραπάνω προδιατυπωμένο ερώτημα του υποδείγματος ΕΕΕΣ αποτελεί την απαιτούμενη από τους παραπάνω όρους της διακήρυξης, αλλά και επαρκή για την πλήρωσή τους, δήλωση τμήματος της σύμβασης που προτίθεται ο προσφέρων να αναθέσει υπεργολαβικά. Αφετέρου, από τη διατύπωση του παραπάνω ερωτήματος ΕΕΕΣ προκύπτει σαφώς πως αυτό που ζητείται από τους διαγωνιζόμενους είναι να εκφράσουν την προς ανάθεση υπεργολαβία ως ποσοστό επί της αξίας της σύμβασης. Μάλιστα, όχι μόνο το παραπάνω ερώτημα εξ αρχής τιτλοφορείται ως «Ποσοστό Υπεργολαβίας», αλλά και στο περιεχόμενό του ρητά επεξηγεί (χρησιμοποιώντας και τον επεξηγηματικό σύνδεσμο «δηλαδή») το προς δήλωση μέρος της σύμβασης που θα ανατεθεί υπεργολαβικά ως ποσοστό επί της σύμβασης («...προτίθεται...να αναθέσει... υπό μορφή υπεργολαβίας το ακόλουθο μέρος (δηλαδή ποσοστό) της σύμβασης.»). Επομένως, από τη διατύπωση του ερωτήματος συνάγεται με σαφήνεια, ότι η δήλωση ποσοστού υπεργολαβίας αποτελεί επαρκές περιεχόμενο απάντησης, χωρίς καμία ανάγκη περαιτέρω δήλωσης και ανάλυσης του ποσοστού αυτού, σε συγκεκριμένες, κατά φύση

προσδιοριζόμενες εργασίες, στις οποίες θα συνίσταται η υπεργολαβία. Τέτοια ερμηνεία είναι αντίθετη ακριβώς στην παραπάνω ρητή επεξήγηση του ερωτήματος, ως προς ότι ως μέρος της σύμβασης που πρέπει να δηλωθεί ως αντικείμενο σκοπούμενης υπεργολαβίας, εννοείται το ποσοστό επί της σύμβασης. Επιπλέον, ερμηνεία κατά την οποία τυχόν οι μετέχοντες όφειλαν εκτός του ποσοστού να δηλώσουν επιπλέον και τη φύση των εργασιών στις οποίες αυτό το ποσοστό αναφέρεται, δεν ευρίσκει κανένα έρεισμα στο περιεχόμενο του παραπάνω ερωτήματος. Ομοίως, δεν ευρίσκει έρεισμα στη διακήρυξη, ερμηνεία κατά την οποία οι διαγωνιζόμενοι, όσον αφορά ακριβώς στην απαίτηση δήλωσης μέρους της σύμβασης που θα αναθέσουν υπεργολαβικά, δεν αρκεί τυχόν μόνη της η παραπάνω απάντηση στο ΕΕΕΣ, αλλά θα πρέπει και επιπλέον του ΕΕΕΣ και του ρητού ερωτήματος του, να προβούν και σε πρόσθετη δήλωση περί ανάλυσης του αντικειμένου της υπεργολαβίας. Και σε κάθε περίπτωση, τέτοια υποχρέωση δεν προκύπτει με οποιαδήποτε σαφήνεια από το κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας. Αυτό, διότι αφενός, το ΕΕΕΣ συνιστά οπωσδήποτε μέρος της προσφοράς (με την οποία πρέπει να δηλωθεί το μέρος υπεργολαβίας). Αφετέρου, όταν το ίδιο το προς συμπλήρωση υπόδειγμα ΕΕΕΣ που κατάρτισε ο αναθέτων περιλαμβάνει ειδικό ερώτημα σχετικά με την παραπάνω απαίτηση της διακήρυξης (σχετικά με δήλωση μέρους της σύμβασης που θα ανατεθεί υπεργολαβικά, «δηλαδή ποσοστό», όπως εξηγεί το ίδιο το ερώτημα), δεν αναμένεται από τους διαγωνιζόμενους, εύλογα και σύμφωνα και με την αρχή της χρηστής διοίκησης, να κατανοήσουν ότι θα πρέπει τυχόν να υποβάλουν και πρόσθετες δηλώσεις και στοιχεία για την ίδια ακριβώς απαίτηση. Πολύ περισσότερο, όταν τέτοιες πρόσθετες δηλώσεις θα αποσκοπούν να δηλωθεί η φύση και το αντικείμενο των προς υπεργολαβική ανάθεση εργασιών, χωρίς καν σαφή απαίτηση της διακήρυξης για αυτή καθαυτή δήλωση του προσφέροντος σχετικά με το περιεχόμενο των εργασιών που θα ανατεθούν υπεργολαβικά, αλλά ως αποτέλεσμα μόνο, ερμηνείας ότι το αντικείμενο της δήλωσης «τμήματος» της σύμβασης που θα πρέπει να δηλωθεί, νοείται η περιγραφή φύσης, αντικειμένου και περιεχομένου των εργασιών του τμήματος αυτού. Τα παραπάνω, ενώ

έγγραφο του κανονιστικού περιεχομένου της διαδικασίας (δηλαδή, το υπόδειγμα ΕΕΕΣ) ρητά εξισώνει και επεξηγεί την έννοια της δήλωσης «μέρους» της σύμβασης με αυτή της δήλωσης «ποσοστού» της σύμβασης. Επομένως, δεν υπάρχει οποιοδήποτε και μάλιστα, σαφές έρεισμα στο κανονιστικό περιεχόμενο της διαδικασίας, σχετικά με επί ποινή αποκλεισμού απαίτηση ταυτοποίησης εργασιών υπεργολαβικής ανάθεσης ή δήλωσης του αντικειμένου των εργασιών αυτών ή δήλωσης αριθμού εργαζομένων, στην εργασία των οποίων αντιστοιχεί η υπεργολαβία. Ούτε προκύπτει οποιαδήποτε απαίτηση για υπολογισμό από τον προσφέροντα και απόδειξη του ποσοστού υπεργολαβίας με βάση το είδος των εργασιών ή τον αριθμό ατόμων, όπως αβάσιμα προβάλλει ο προσφεύγων, που απαραδέκτως αποπειράται τη δημιουργία νέων απαιτήσεων, χωρίς κανένα σαφές έρεισμα στη διακήρυξη, με την αιτιολογία της στοιχειοθέτησης ορθότητας του δηλούμενου ποσοστού υπεργολαβίας, για την εφαρμογή των λοιπών συνδεόμενων με το ποσοστό αυτό, προβλέψεων της διακήρυξης. Όμως, το γεγονός πως κατά τους παραπάνω όρους, ο αναθέτων επαληθεύει τη μη συνδρομή λόγων αποκλεισμού στο πρόσωπο των υπεργολαβών, όταν η υπεργολαβία υπερβαίνει το 30% της σύμβασης, δεν σημαίνει ότι οι προσφέροντες οφείλουν να αποδεικνύουν με την προσφορά τους και επί ποινή αποκλεισμού αυτής, τη συγκρότηση του ποσοστού υπεργολαβίας που δηλώνουν. Εξάλλου, ο αναθέτων έχει κάθε ευχέρεια, αν για οποιονδήποτε λόγο αμφιβάλλει ή επιθυμεί εξακρίβωση ορθότητας του ποσοστού αυτού, να ζητήσει διευκρινιστικά και επεξηγηματικά στοιχεία κατά τον όρο 3.1.2.1 της διακήρυξης (όπως και για κάθε άλλη δήλωση και στοιχείο της προσφοράς). Είναι άλλο όμως το ζήτημα της ευχέρειας αυτής του αναθέτοντος να ζητήσει διευκρινίσεις και άλλο η συναγωγή υποχρέωσης του προσφέροντα προς απόδειξη ήδη με την προσφορά της ορθότητας του παραπάνω ποσοστού και της ταυτότητας φύσης εργασιών στις οποίες αυτό αναφέρεται. Εξάλλου, αφού ακριβώς δεν υπήρχε υποχρέωση του παρεμβαίνοντα και τουλάχιστον, σαφής, να δηλώσει στην προσφορά του όσα προβάλλει ο προσφεύγων, δεν τίθεται και ζήτημα κλήσης του για συμπληρώσεις, ούτε όμως τυχόν απαράδεκτης συμπλήρωσης της προσφοράς δια διευκρινίσεων (αν υποτεθεί ότι ο αναθέτων σκοπεύει να

ζητήσει περισσότερες πληροφορίες σχετικά με τη φύση των εργασιών που προτίθεται να αναθέσει σε υπεργολάβο), αφού δεν υπήρχε εξαρχής υποχρέωση δήλωσης σχετικών πληροφοριών στην προσφορά ως αναγκαίο περιεχόμενο αυτής και άρα, τυχόν σχετικές διευκρινίσεις δεν θα συνιστούν εξ αντικειμένου, τέτοια συμπλήρωση. Άρα, οι αιτιάσεις της προσφυγής σχετικά με μη νόμιμη έλλειψη αναφοράς του τμήματος της σύμβασης που ο παρεμβαίνων προτίθεται να αναθέσει υπεργολαβικά, είναι απορριπτέες.

6. Επειδή, όσον αφορά το σκέλος της προσφυγής που στρέφεται κατά της αποδοχής του παρεμβαίνοντα στο στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης προκύπτουν τα εξής. Ο όρος 2.2.9.2.B1.γ της διακήρυξης, σχετικά με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης που απαιτούνται για την απόδειξη της έλλειψης συνδρομής του λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.β της διακήρυξης (2.2.3.4. Αποκλείεται από τη συμμετοχή στη διαδικασία σύναψης της παρούσας σύμβασης, οικονομικός φορέας σε οποιαδήποτε από τις ακόλουθες καταστάσεις: ... «(β) εάν τελεί υπό πτώχευση ή έχει υπαχθεί σε διαδικασία εξυγίανσης ή ειδικής εκκαθάρισης ή τελεί υπό αναγκαστική διαχείριση από εκκαθαριστή ή από το δικαστήριο ή έχει υπαχθεί σε διαδικασία πτωχευτικού συμβιβασμού ή έχει αναστείλει τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες ή εάν βρίσκεται σε οποιαδήποτε ανάλογη κατάσταση προκύπτουσα από παρόμοια διαδικασία, προβλεπόμενη σε εθνικές διατάξεις νόμου....») ορίζει τα εξής «B. 1. Για την απόδειξη της μη συνδρομής των λόγων αποκλεισμού της παραγράφου 2.2.3 οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς προσκομίζουν αντίστοιχα τα δικαιολογητικά που αναφέρονται παρακάτω: γ) για την παράγραφο 2.2.3.4 περίπτωση β' πιστοποιητικό που εκδίδεται από την αρμόδια αρχή του οικείου κράτους - μέλους ή χώρας, που να έχει εκδοθεί έως τρεις (3) μήνες πριν από την υποβολή του. Ιδίως οι οικονομικοί φορείς που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα προσκομίζουν: i) Ενιαίο Πιστοποιητικό Δικαστικής Φερεγγυότητας από το αρμόδιο Πρωτοδικείο, από το οποίο προκύπτει ότι δεν τελούν υπό πτώχευση, πτωχευτικό συμβιβασμό ή υπό αναγκαστική διαχείριση ή δικαστική εκκαθάριση ή ότι δεν έχουν υπαχθεί σε διαδικασία εξυγίανσης. Για τις ΙΚΕ προσκομίζεται επιπλέον και πιστοποιητικό του Γ.Ε.Μ.Η. περί μη έκδοσης

απόφασης λύσης ή κατάθεσης αίτησης λύσης του νομικού προσώπου, ενώ για τις ΕΠΕ προσκομίζεται επιπλέον πιστοποιητικό μεταβολών. ii) Πιστοποιητικό του Γ.Ε.Μ.Η. από το οποίο προκύπτει ότι το νομικό πρόσωπο δεν έχει λυθεί και τεθεί υπό εκκαθάριση με απόφαση των εταίρων. iii) Εκτύπωση της καρτέλας “Στοιχεία Μητρώου/ Επιχείρησης” από την ηλεκτρονική πλατφόρμα της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτά εμφανίζονται στο taxinet, από την οποία να προκύπτει η μη αναστολή της επιχειρηματικής δραστηριότητάς τους. Προκειμένου για τα σωματεία και τους συνεταιρισμούς, το Ενιαίο Πιστοποιητικό Δικαστικής Φερεγγυότητας εκδίδεται για τα σωματεία από το αρμόδιο Πρωτοδικείο, και για τους συνεταιρισμούς για το χρονικό διάστημα έως τις 31.12.2019 από το Ειρηνοδικείο και μετά την παραπάνω ημερομηνία από το Γ.Ε.Μ.Η.». Άρα, για ανώνυμες εταιρείες εγκατεστημένες στην Ελληνική Δημοκρατία (όπως ο παρεμβαίνων) και όσον αφορά την απόδειξη έλλειψης των περιπτώσεων πτώχευσης, πτωχευτικού συμβιβασμού, αναγκαστικής διαχείρισης, δικαστικής εκκαθάρισης και εξυγίανσης, αρκεί το «Ενιαίο Πιστοποιητικό Δικαστικής Φερεγγυότητας από το αρμόδιο Πρωτοδικείο». Σε καμία περίπτωση, ο παραπάνω, σχετικός με την απόδειξη έλλειψης των περιπτώσεων αυτών, όρος δεν διακρίνει αναλόγως χρόνου σύστασης του οικονομικού φορέα, ούτε εξαρτά από τον χρόνο αυτό, την αποδεικτική επάρκεια του Ενιαίου Πιστοποιητικού Δικαστικής Φερεγγυότητας, ούτε ορίζει ως αναγκαία, πρόσθετα αποδεικτικά μέσα ή πιστοποιητικά άλλης φύσης ή πιστοποιητικά εκδιδόμενα από άλλες αρχές και δικαστήρια ούτε περιορίζει την αποδεικτική ισχύ του Ενιαίου Πιστοποιητικού Δικαστικής Φερεγγυότητας σε συγκεκριμένο χρονικό πλαίσιο (ώστε, τυχόν να συνάγεται ότι για άλλα χρονικά διαστήματα, απαιτούνται πρόσθετα πιστοποιητικά και αποδείξεις). Ούτε, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς του προσφεύγοντα αναφέρεται οποιαδήποτε απαίτηση για πιστοποιητικά Ειρηνοδικείου ή Εφετείου, ανεξαρτήτως είδους προς απόδειξη, επιμέρους συνθήκης αποκλεισμού ή χρόνου στον οποίο τυχόν ανατρέχει η σχετική απόδειξη. Ούτε, ενόψει του κατ’ αποκλειστικό τρόπο προσδιορισμού σύμφωνα με τον όρο 2.2.9.2.B1.γ, των αναγκών δικαιολογητικών σχετικά με τους συγκεκριμένους λόγους αποκλεισμού, είναι

τυχόν δυνατόν να γίνει δεκτή η ύπαρξη έμμεσης και μη αναφερόμενης στον όρο αυτό, απαίτησης για πρόσθετα δικαιολογητικά, επί της τυχόν βάσης του περιεχομένου του ίδιου του λόγου αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.β και ερμηνείας, ως προς τα δικαιολογητικά που θα επιτύγχαναν την πληρέστερη δυνατή απόδειξη έλλειψης του. Αντίθετα, ο τρόπος απόδειξης της έλλειψης του παραπάνω λόγου αποκλεισμού και τα αναγκαία για αυτό, αποδεικτικά στοιχεία ρυθμίζονται με ειδικό και αποκλειστικό τρόπο από τη διακήρυξη και τον παραπάνω όρο σχετικά με τα δικαιολογητικά κατακύρωσης για την έλλειψη συνδρομής του, τα οποία εξαντλούν τις αποδεικτικές υποχρεώσεις του προσωρινού αναδόχου. Αυτό προκύπτει και από την εισαγωγή του όρου 2.2.9.2.B1 («B. 1. Για την απόδειξη της μη συνδρομής των λόγων αποκλεισμού της παραγράφου 2.2.3 οι προσφέροντες οικονομικοί φορείς προσκομίζουν αντίστοιχα τα δικαιολογητικά που αναφέρονται παρακάτω:...»), ενώ τυχόν μη πρόβλεψη από τη διακήρυξη, περίπτωσης που δεν καλύπτεται από το παραπάνω πιστοποιητικό, δεν μπορεί να αντιταχθεί έναντι των διαγωνιζομένων ή να επαυξήσει τις αποδεικτικές υποχρεώσεις τους, πέραν όσων ήδη ο ειδικός για την απόδειξη έλλειψης συνδρομής του λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.β, όρος 2.2.9.2.B1.γ απαιτήσει. Ακόμη, όσον αφορά στην ένορκη βεβαίωση του όρου 2.2.9.2.B1, σχετικά με τις συνθήκες που συγκροτούν τον λόγο αποκλεισμού 2.2.3.4.β και δεν βεβαιώνονται ή δεν καλύπτονται από τα πιστοποιητικά που εκδίδουν οι αρμόδιες αρχές («2.2.9.2... B1... Αν το αρμόδιο για την έκδοση των ανωτέρω κράτος-μέλος ή χώρα δεν εκδίδει τέτοιου είδους έγγραφα ή πιστοποιητικά ή όπου το έγγραφο ή τα πιστοποιητικά αυτά δεν καλύπτουν όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2.2.3.1 και 2.2.3.2 περ. α' και β', καθώς και στην περ. β' της παραγράφου 2.2.3.4, τα έγγραφα ή τα πιστοποιητικά μπορεί να αντικαθίστανται από ένορκη βεβαίωση ή, στα κράτη - μέλη ή στις χώρες όπου δεν προβλέπεται ένορκη βεβαίωση, από υπεύθυνη δήλωση του ενδιαφερομένου ενώπιον αρμόδιας δικαστικής ή διοικητικής αρχής, συμβολαιογράφου ή αρμόδιου επαγγελματικού ή εμπορικού οργανισμού του κράτους - μέλους ή της χώρας καταγωγής ή της χώρας όπου είναι εγκατεστημένος ο οικονομικός φορέας. Οι αρμόδιες δημόσιες αρχές παρέχουν,

όπου κρίνεται αναγκαίο, επίσημη δήλωση στην οποία αναφέρεται ότι δεν εκδίδονται τα έγγραφα ή τα πιστοποιητικά της παρούσας παραγράφου ή ότι τα έγγραφα αυτά δεν καλύπτουν όλες τις περιπτώσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 2.2.3.1 και 2.2.3.2 περ. α' και β', καθώς και στην περ. β' της παραγράφου 2.2.3.4.»), αυτή προϋποθέτει, ότι η βεβαίωση της επιμέρους περίπτωσης και η υποβολή του συγκεκριμένου πιστοποιητικού, προβλέπονται καταρχήν να υποβληθούν ως δικαιολογητικά κατακύρωσης. Αυτό, αφού η ένορκη βεβαίωση υποβάλλεται ακριβώς σε αντικατάσταση και αναπλήρωση του καταρχήν απαιτούμενου πιστοποιητικού και του καταρχήν προβλεπόμενου προς βεβαίωση από το πιστοποιητικό, περιεχομένου. Δεδομένου ότι στην προκειμένη περίπτωση, ως δικαιολογητικά απόδειξης έλλειψης του λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.β ορίστηκαν αποκλειστικά και συγκεκριμένα, όσα αναφέρονται στον όρο 2.2.9.2.B1.γ, δεν μπορεί να συναχθεί, ότι προσωρινός ανάδοχος που υποβάλλει όλα όσα ειδικά για αυτό τον λόγο αποκλεισμού προβλέφθηκαν, οφείλει τυχόν να συνυποβάλει και ένορκη βεβαίωση για κάποιο επιπλέον περιεχόμενο, σε σχέση με όσα προορίζονται να περιέχουν τα πιστοποιητικά αυτά και καθ' υπέρβαση των ζητούμενων του όρου 2.2.9.2.B1.γ. Εξάλλου, στην Ελλάδα εκδίδονται όλα τα πιστοποιητικά του όρου 2.2.9.2.B1.γ (μεταξύ των οποίων το πιστοποιητικό δικαστικής φερεγγυότητας), τα οποία ο όρος αυτός προέβλεπε ότι πρέπει να υποβληθούν, ακριβώς και ειδικά για εγκατεστημένες στην Ελλάδα επιχειρήσεις.

7. Επειδή, σύμφωνα με το Ενιαίο Πιστοποιητικό Δικαστικής Φερεγγυότητας του Πρωτοδικείου Αθηνών με αρ. 40898/2022 και με ημερομηνία 26-8-2022, που υπέβαλε ο παρεμβαίνων ως δικαιολογητικό κατακύρωσης, βεβαιώθηκε, ότι δεν έχει εκδοθεί απόφαση και δεν έχει κατατεθεί αίτηση για συνδιαλλαγή - εξυγίανση ή και για προληπτικά μέτρα του άρθρου 50 Ν.4738/2020 ή του άρθρου 106α Ν.3588/2007, δεν έχει εκδοθεί απόφαση και δεν έχει κατατεθεί αίτηση για ειδική εκκαθάριση - ειδική διαχείριση, δεν έχει εκδοθεί απόφαση και δεν έχει κατατεθεί αίτηση πτώχευσης ή προληπτικών μέτρων άρθρου 86 Ν.4738/2020 ή του άρθρου 10 Ν.3588/2007, δεν έχει εκδοθεί απόφαση και δεν έχει κατατεθεί αίτηση σχεδίου αναδιοργάνωσης, δεν έχει εκδοθεί απόφαση και δεν έχει

κατατεθεί αίτηση περί λύσεως, δεν έχει εκδοθεί απόφαση και δεν έχει κατατεθεί αίτηση υπαγωγής σε έκτακτη διαδικασία ρύθμισης υποχρεώσεων εμπόρων, δεν έχει εκδοθεί απόφαση και δεν έχει κατατεθεί αίτηση για αναγκαστική διαχείριση, δεν έχει εκδοθεί απόφαση και δεν έχει κατατεθεί αίτηση διορισμού εκκαθαριστή/συνεκκαθαριστή. Το παραπάνω πιστοποιητικό εξάλλου, δεν εκδόθηκε με βάση κάποια τυχόν ειδικά επιμέρους ερωτήματα-αιτήματα που υπέβαλε ο παρεμβαίνων, αλλά με βάση το προδιατυπωμένο έντυπο που θεσπίσθηκε για το παραπάνω πιστοποιητικό, όπως επισυνάφηθηκε στο έγγραφο του Υπουργείου Δικαιοσύνης με αριθμό πρωτ. 13535/19.03.2021 και θέμα «Διαδικασία έκδοσης Ενιαίου Πιστοποιητικού Δικαστικής Φερεγγυότητας» (ΑΔΑ: Ω1Α2Ω-41Τ). Ο δε όρος 2.2.3.4.β όρισε ως συνθήκες που συγκροτούν λόγο αποκλεισμού «εάν [ο οικονομικός φορέας] τελεί υπό πτώχευση ή έχει υπαχθεί σε διαδικασία εξυγίανσης ή ειδικής εκκαθάρισης ή τελεί υπό αναγκαστική διαχείριση από εκκαθαριστή ή από το δικαστήριο ή έχει υπαχθεί σε διαδικασία πτωχευτικού συμβιβασμού ή έχει αναστείλει τις επιχειρηματικές του δραστηριότητες ή εάν βρίσκεται σε οποιαδήποτε ανάλογη κατάσταση προκύπτουσα από παρόμοια διαδικασία, προβλεπόμενη σε εθνικές διατάξεις νόμου». Ο δε όρος 2.2.9.2.Β1.γ ζήτησε να προσκομιστεί το παραπάνω Ενιαίο Πιστοποιητικό, από το οποίο θα πρέπει να προκύπτει ότι ο οικονομικός φορέας δεν τελεί υπό πτώχευση, πτωχευτικό συμβιβασμό, αναγκαστική διαχείριση, δικαστική εκκαθάριση ή υπαγωγή σε εξυγίανση. Με τη ρύθμιση του όρου 2.2.9.2.Β1.γ ορίστηκε συγκεκριμένο αποδεικτικό αντικείμενο για την απόδειξη έλλειψης του λόγου αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.β. Άρα, δεδομένης αυτής της πρόβλεψης για τις αποδεικτικές υποχρεώσεις του προσωρινού αναδόχου, δεν μπορεί να συναχθεί, ότι η αναφορά του όρου 2.2.3.4.β σε «ανάλογες καταστάσεις» με όσες εκεί αναφέρονται, συνιστά έρεισμα υποχρέωσης του προσωρινού αναδόχου να προσκομίσει αποδείξεις και για επιπλέον περιπτώσεις (από όσες προβλέπει ο όρος 2.2.9.2.Β1.γ). Επομένως, ούτως ή άλλως, οι λοιπές περιπτώσεις (εκτός της αναστολής επιχειρηματικών διαστηριοτήτων, για την οποία προβλέφθηκε η υποβολή της εκτύπωσης καρτέλας επιχείρησης από τον ιστότοπο της ΑΑΔΕ και της λύσης και

εκκαθάρισης με απόφαση των εταίρων (για την οποία ζητήθηκε πιστοποιητικό ΓΕΜΗ), οι οποίες συγκεκριμένα προσδιορίσθηκαν από τον όρο 2.2.3.4.β και τον όρο 2.2.9.2.Β1.γ, απαντήθηκαν και συμπεριλήφθηκαν στο παραπάνω πιστοποιητικό που υπέβαλε ο παρεμβαίνων (βλ. παρακάτω ειδικά για την εκκαθάριση). Σημειώνεται, ότι ο πτωχευτικός συμβιβασμός προβλεπόταν στο προϊσχύον του ήδη καταργηθέντος ν. 3588/2007, άρθρο 597 επ. ΕμπΝ και προϋπέθετε, την κήρυξη πτώχευσης, η οποία εν προκειμένω αποδείχθηκε, ότι δεν επήλθε, ενώ η μη υπαγωγή σε πτωχευτικό συμβιβασμό βεβαιώνεται ενόρκως και στην από 2-9-2022 ένορκη βεβαίωση των δικαιολογητικών κατακύρωσης του παρεμβαίνοντα. Άλλωστε, εκτός των άλλων, τυχόν ερμηνεία ότι διαγωνιζόμενος που συμμορφώθηκε με τον σαφή όρο της διακήρυξης περί του ότι αρκεί για την απόδειξη έλλειψης κάθε λόγου αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.β της διακήρυξης, το παραπάνω ενιαίο πιστοποιητικό, όπως εκδίδεται από το αρμόδιο Πρωτοδικείο και ότι ενώ ο διαγωνιζόμενος υπέβαλε το πιστοποιητικό αυτό, όπως αυτό εκδόθηκε από το αρμόδιο Πρωτοδικείο, συγχρόνως οφείλει να υποβάλει και πρόσθετα δικαιολογητικά, θα υπονόμει και τον ίδιο τον σκοπό θέσπισης του παραπάνω πιστοποιητικού, το οποίο προβλέφθηκε για την αντικατάσταση 25 πιστοποιητικών επιμέρους περιπτώσεων (βλ. Κοινό Δελτίο Τύπου του Υπουργείου Δικαιοσύνης και του Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης της 7-4-2021, που αναφέρει, τα 25 πιστοποιητικά που αντικαθίστανται με το Ενιαίο Πιστοποιητικό Δικαστικής Φερεγγυότητας) Άρα, συνεπεία όσων προαναφέρθηκαν, αβάσιμα προβάλλει ο προσφεύγων, ότι ο παρεμβαίνων όφειλε να υποβάλει πιστοποιητικό Ειρηνοδικείου για τη μη λύση του κατά το διάστημα 1-3-2013 ως 31-12-2015, όπως και πιστοποιητικό Εφετείου για τις διαδικασίες των άρθρων 44, 45, 46, 46α, 46β, 46γ του ν. 1892/1990, αφού η διακήρυξη σαφώς προέβλεπε αποκλειστικά αποδεικτικά μέσα έλλειψης του λόγου αποκλεισμού 2.2.3.4.β και μεταξύ αυτών, αποκλειστικό δικαστικό πιστοποιητικό, δηλαδή το θεσπισμένο ακριβώς, για να αντικαταστήσει τα παραπάνω πιστοποιητικά, Ενιαίο Πιστοποιητικό Δικαστικής Φερεγγυότητας. Η δε υποβολή από τον παρεμβαίνοντα πιστοποιητικού Ειρηνοδικείου για διορισμό ή αντικατάσταση

εκκαθαριστών/συνεκκαθαριστών, έλαβε χώρα εκ περισσού και δεν αποτελεί έρεισμα δημιουργίας πρόσθετων σε βάρος του απαιτήσεων. Εξάλλου, αφού τέτοια πιστοποιητικά που θα έπρεπε να υποβληθούν ειδικά για τη βεβαίωση των παραπάνω συνθηκών δεν προβλέπονταν και δεν όφειλε ο παρεμβαίνων να τα υποβάλει, αντίστοιχα δεν όφειλε να συμπεριλάβει τις σχετικές συνθήκες και στην ένορκη βεβαίωσή με αρ. 7345/2-9-2022 που υπέβαλε ως δικαιολογητικό κατακύρωσης, ασχέτως αν τις συμπεριέλαβε. Ούτε όφειλε ο παρεμβαίνων στην ένορκη βεβαίωσή του να αναφερθεί σε πιστοποιητικά που δεν εκδίδονται, σχετικά με τις παραπάνω περιπτώσεις πιστοποιητικών Ειρηνοδικείου και Εφετείου, ούτε να αναφερθεί στο περιεχόμενο των περιπτώσεων που βεβαιώνουν, ακριβώς διότι με την υποβολή του Ενιαίου Πιστοποιητικού Δικαστικής Φερεγγυότητας ούτως ή άλλως κάλυψε κάθε σχετική αποδεικτική υποχρέωση που του είχε επιβάλει η διακήρυξη. Επιπλέον, το υποβληθέν Ενιαίο Πιστοποιητικό Δικαστικής Φερεγγυότητας του παρεμβαίνοντος, κατά τα παραπάνω βεβαιώνει (σημείο 5) τη μη κατάθεση αίτησης και τη μη έκδοση απόφασης για λύση (δηλαδή λύση με δικαστική απόφαση) και άρα, ο παρεμβαίνων δεν όφειλε να προβλέψει τη συνθήκη αυτή και στη συνυποβληθείσα με αρ. 7345/2-9-2022 ένορκη βεβαίωση. Άλλωστε, δεδομένου ότι δεν έχει λάβει χώρα έκδοση απόφασης ή κατάθεση αίτησης για λύση, δεν τίθεται και ζήτημα αίτησης και έκδοσης απόφασης για υπαγωγή σε απλή εκκαθάριση (η μη έκδοση απόφασης και μη κατάθεση αίτησης για ειδική εκκαθάριση βεβαιώνονται ούτως ή άλλως διακριτά από το παραπάνω υποβληθέν Πιστοποιητικό). Η άλλη περίπτωση απλής εκκαθάρισης, δηλαδή αυτής που επέρχεται με απόφαση των εταίρων ούτως ή άλλως, κατά τον όρο 2.2.9.2.B1γ της διακήρυξης αποδεικνύεται με σχετικό πιστοποιητικό του ΓΕΜΗ με αρ. 1932054.2844708/8-8-2022, το οποίο υπέβαλε ο παρεμβαίνων ως δικαιολογητικό κατακύρωσης. Η δε αναφορά του υποβληθέντος Ενιαίου Πιστοποιητικού Δικαστικής Φερεγγυότητας ότι «δεν μπορούμε να βεβαιώσουμε α) αν έχει εκδοθεί απόφαση, β) αν έχει κατατεθεί αίτηση υπαγωγής σε εκκαθάριση διότι δεν τηρούνται στην Υπηρεσία μας αντίστοιχα στοιχεία.» σημαίνει ακριβώς ότι δεν τηρούνται ειδικά επιμέρους στοιχεία για τη δικαστικά

αιτούμενη απλή εκκαθάριση, σε σχέση με τη δικαστικά αιτούμενη λύση και ότι η όποια τυχόν εκκαθάριση με απόφαση των εταίρων δεν προκύπτει από στοιχεία που τηρούν οι δικαστικές αρχές (και τα τηρεί δε, το ΓΕΜΗ). Σε κάθε πάντως περίπτωση, στην ένορκη βεβαίωση του παρεμβαίνοντα με ημερομηνία 2-9-2022, αυτός ενόρκως βεβαιώνει κατά το σημείο 1.iii της ένορκης βεβαίωσης, ότι «δεν έχει υπαχθεί σε διαδικασία ειδικής εκκαθάρισης ούτε βρίσκεται σε οποιαδήποτε ανάλογη κατάσταση, προκύπτουσα από παρόμοια διαδικασία προβλεπόμενη σε εθνικές διατάξεις νόμου», κατά το σημείο 1.iv, ότι δεν τελεί υπό αναγκαστική διαχείριση από εκκαθαριστή ή από το δικαστήριο, ούτε βρίσκεται σε οποιαδήποτε ανάλογη κατάσταση, προκύπτουσα από παρόμοια διαδικασία προβλεπόμενη σε εθνικές διατάξεις νόμου, όπως και κατά το σημείο 1.vii της παραπάνω ένορκης βεβαίωσης, ότι δεν έχει υπαχθεί, ούτε βρίσκεται σε οποιαδήποτε ανάλογη κατάσταση προκύπτουσα από παρόμοια διαδικασία, προβλεπόμενη σε εθνικές διατάξεις νόμου, σε σχέση με όλες τις περιπτώσεις που δηλώνει στα σημεία 1.i-vi της ένορκης βεβαίωσης, δηλαδή πτώχευση, εξυγίανση, ειδική εκκαθάριση, αναγκαστική διαχείριση από εκκαθαριστή ή από το δικαστήριο, πτωχευτικό συμβιβασμό και αναστολή δραστηριοτήτων ή εργασιών ή παύση πληρωμών ή εργασιών. Άρα, ούτως ή άλλως, η παραπάνω ένορκη βεβαίωση, αναφερόμενη και σε ανάλογες ως προς την ειδική εκκαθάριση και την αναγκαστική διαχείριση από εκκαθαριστή, καταστάσεις, καλύπτει και την περίπτωση δικαστικής θέσης σε απλή εκκαθάριση και μάλιστα, βεβαιώνει, χωρίς χρονικό περιορισμό ως προς το διάστημα αναφοράς της δήλωσης αυτής, ότι δεν έχει υπαχθεί σε οποιαδήποτε ανάλογη κατάσταση. Επομένως, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η παραπάνω αναφορά του Ενιαίου Πιστοποιητικού Δικαστικής Φερεγγυότητας, όσον αφορά στη μη τήρηση στοιχείων για την εκκαθάριση, έχει την έννοια της μη βεβαίωσης από το πιστοποιητικό κάποιας επιμέρους άλλης και διακριτής περίπτωσης, από όσες προκύπτουν από λοιπά σημεία και βεβαιώσεις του πιστοποιητικού αυτού ή από το πιστοποιητικό ΓΕΜΗ (και άρα, η παραπάνω αναφορά του Ενιαίου Πιστοποιητικού τυχόν συνιστά δήλωση της εκδότριας αρχής, περί αποδεικτικής έλλειψης του πιστοποιητικού της, δηλαδή, ότι το πιστοποιητικό δεν καλύπτει

κάποια όντως διακριτή και μη καλυπτόμενη από άλλα σημεία του πιστοποιητικού ή μη υπαγόμενη στο αντικείμενο βεβαίωσης εκ του ΓΕΜΗ περίπτωσης), τότε σε κάθε περίπτωση, κατά τον όρο 2.2.9.2.B1, η απαίτηση απόδειξης της τυχόν αυτής περίπτωσης, επήλθε από την ένορκη βεβαίωση (που υποβλήθηκε παραδεκτά, βλ. και αμέσως επόμενη σκέψη). Άρα, πρέπει να απορριφθεί το σύνολο των αιτιάσεων του προσφεύγοντα περί ελλείψεων των δικαιολογητικών κατακύρωσης του παρεμβαίνοντα και μη κάλυψης απαιτούμενου περιεχομένου από το υποβληθέν Ενιαίο Πιστοποιητικό Δικαστικής Φερεγγυότητας και την ένορκη βεβαίωση του παρεμβαίνοντα, προεχόντως ως αβασίμων και ασχέτως λυσιτέλειάς τους.

8. Επειδή, σε συνέχεια των αμέσως προηγούμενων σκέψεων και όσον αφορά τις αιτιάσεις του προσφεύγοντα ως προς το ειδικότερο ζήτημα του χρόνου έκδοσης επιμέρους δικαιολογητικών κατακύρωσης του παρεμβαίνοντα, προκύπτουν επιπλέον τα εξής. Για όλα τα πιστοποιητικά του όρου 2.2.9.2.B1.γ (δηλαδή σχετικά με την απόδειξη έλλειψης του λόγου αποκλεισμού του όρου 2.2.3.4.β), η διακήρυξη (ενσωματώνοντας και το άρθρο 80 παρ. 12 περ. α' ν. 4412/2016, κατά το οποίο «α) τα δικαιολογητικά που αφορούν στην παρ. 1 του άρθρου 73 και την περ. β' της παρ. 4 του άρθρου 73 εφόσον έχουν εκδοθεί έως τρεις (3) μήνες πριν από την υποβολή τους», στο οποίο άρθρο παραπέμπει και το άρθρο 308 παρ. 1 Βιβλίου ΙΙ ν. 4412/2016) ορίζει πως πρέπει να έχουν εκδοθεί ως «τρεις (3) μήνες από την υποβολή» τους. Επιπλέον, ο όρος 2.2.9.2.B11 της διακήρυξης ορίζει ειδικά για τον χρόνο σύνταξης των υποβαλλόμενων στο πλαίσιο της παρούσας διακήρυξης, ενόρκων βεβαιώσεων τα εξής «B.11. Επισημαίνεται ότι γίνονται αποδεκτές: → οι ένορκες βεβαιώσεις που αναφέρονται στην παρούσα Διακήρυξη, εφόσον έχουν συνταχθεί έως τρεις (3) μήνες πριν από την υποβολή τους». Πάντως, όπως προκύπτει από το περιεχόμενο του ανωτέρω (με αρ. 40898/2022 και χρόνο έκδοσης στις 26-8-2022) Ενιαίου Πιστοποιητικού Δικαστικής Φερεγγυότητας και της ένορκης βεβαίωσης (με αρ. 7345 και χρόνο σύνταξης την 2-9-2022) που υπέβαλε ο παρεμβαίνων με τα από 2-9-2022 υποβληθέντα δικαιολογητικά κατακύρωσής του, αυτά δεν αναφέρονται τυχόν απλώς σημειακά σε μια συνθήκη που ισχύει

αποκλειστικά κατά τον χρόνο εκδόσεώς τους ή κατά συγκεκριμένο χρονικό διάστημα, αλλά ανατρέχουν χωρίς περιορισμό στο παρελθόν και άρα και στον χρόνο υποβολής της προσφοράς. Αυτό διότι και στα δύο αυτά έγγραφα, βεβαιώνεται από τον οικείο κατά περίπτωση εκδότη ότι δεν έχουν λάβει χώρα τα εκεί βεβαιούμενα γεγονότα και άρα, ότι δεν έλαβαν οποτεδήποτε χώρα. Επομένως, νόμιμα και παραδεκτά προσκομίστηκαν τα παραπάνω έγγραφα, αφού εκτός του ότι εκδόθηκαν εντός του αποδεκτού διαστήματος που όρισε για αυτά η διακήρυξη, επιπλέον αποδεικνύουν την έλλειψη των σχετικών γεγονότων, όχι μόνο κατά τον χρόνο υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης, αλλά και οποτεδήποτε κατά το παρελθον και άρα και κατά τον αυτοτελώς κρίσιμο χρόνο υποβολής της προσφοράς. Εξάλλου, το τυχόν γεγονός πως σε συμμόρφωση με άλλους όρους της διακήρυξης ή και εκ περισσού, ο παρεμβαίνων υπέβαλε άλλα δικαιολογητικά κατακύρωσης με χρόνο έκδοσής τους πριν τον χρόνο υποβολής της προσφοράς του, δεν συνεπάγεται σχετική υποχρέωσή του όσον αφορά όλα τα παραπάνω αναφερόμενα δικαιολογητικά, τα οποία έχουν αποδεικτικό περιεχόμενο που καταλαμβάνει χωρίς περιορισμό κάθε έως και την έκδοση τους, παρελθόντα χρόνο. Άρα, οι σχετικοί ισχυρισμοί του προσφεύγοντα, όσον αφορά το Ενιαίο Πιστοποιητικό Δικαστικής Φερεγγυότητας και της ένορκης βεβαίωσης του παρεμβαίνοντα είναι απορριπτέοι προεχόντως ως αβάσιμοι και ασχέτως λυσιτέλειάς τους.

9. Επειδή, όσον αφορά την από 26-8-2022 εκτύπωση καρτέλας ΑΑΔΕ σχετικά με τη μη αναστολή επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που υπέβαλε ο παρεμβαίνων με τα δικαιολογητικά κατακύρωσής του με ημερομηνία 2-9-2022, αυτή ναι μεν, κατά το περιεχόμενό της δεν προκύπτει πως ανατρέχει στο παρελθόν και ότι βεβαιώνει πως ποτέ ο παρεμβαίνων δεν ανέστειλε τις δραστηριότητές του, αλλά ότι κατά τον χρόνο αυτής της εκτύπωσης, δεν τελεί σε τέτοια αναστολή. Συγκεκριμένα, σε αντίθεση με τα προαναφερθέντα δικαιολογητικά (δηλαδή το Ενιαίο Πιστοποιητικό Δικαστικής Φερεγγυότητας και την Ένορκη βεβαίωση), η παραπάνω εκτύπωση δεν αναφέρει τυχόν ότι δεν έχει λάβει χώρα αναστολή των δραστηριοτήτων του οικονομικού φορέα. Αλλά εμφανίζει μόνο τις ενεργές κατά τον χρόνο της εκτύπωσης, δραστηριότητές του.

Επομένως, δεδομένου ότι από τα δικαιολογητικά κατακύρωσης θα πρέπει να αποδεικνύεται ότι ο παρεμβαίνων, τόσο κατά το χρονικό σημείο υποβολής της προσφοράς όσο και κατά το χρονικό σημείο υποβολής των δικαιολογητικών κατακύρωσης, πληροί τις σχετικές προϋποθέσεις συμμετοχής (ΣΤΕ 1939/2022, σκ. 20) και δεδομένου ότι το συγκεκριμένο δικαιολογητικό (το οποίο εκδίδεται προφανώς στην Ελλάδα και άρα δεν υπάρχει ζήτημα υποκατάστασής του με ένορκη βεβαίωση κατά τον όρο 2.2.9.2.B1 της διακήρυξης) κατά το περιεχόμενο του δεν αποδεικνύει τη μη αναστολή επιχειρηματικών δραστηριοτήτων κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς, έπρεπε να υποβληθεί από τον παρεμβαίνοντα και από τον χρόνο της προσφοράς του, εκτύπωση τέτοιας καρτέλας για την απόδειξη της μη αναστολής επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, όπως βάσιμα καταρχήν προβάλλει ο προσφεύγων. Όμως, σύμφωνα με το άρθρο 3.2 της διακήρυξης, που ενσωμάτωσε και το άρθρο 103 παρ. 2 ν. 4412/2016, όπως αυτό ήδη ίσχυε, κατόπιν της τροποποίησής του με το άρθρο 43 ν. 4782/2021 (και παραπέμπεται και για διαδικασίες του Βιβλίου II ν. 4412/2016 από το άρθρο 315 ν. 4412/2016, όπως και αυτό ισχύει μετά το άρθρο 123 ν. 4782/2021) κατά τον χρόνο εκκίνησης της διαδικασίας και δημοσίευσης της διακήρυξης, ορίζεται ότι «Αν δεν προσκομισθούν τα παραπάνω δικαιολογητικά ή υπάρχουν ελλείψεις σε αυτά που υποβλήθηκαν, ο αναθέτων φορέας καλεί τον προσωρινό ανάδοχο να προσκομίσει τα ελλείποντα δικαιολογητικά ή να συμπληρώσει τα ήδη υποβληθέντα ή να παράσχει διευκρινήσεις, με την έννοια του άρθρου 310 του ν. 4412/2016, εντός δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης σε αυτόν». Άρα, σε περίπτωση έλλειψης υποβολής δικαιολογητικού κατακύρωσης, η προσφορά του προσωρινού αναδόχου δεν απορρίπτεται, αλλά αυτός καλείται σε συμπλήρωση της έλλειψης. Ο δε προσφεύγων αλυσιτελώς επικαλείται τη ΣΤΕ 147/2022 που αφορά στα όρια εφαρμογής των διευκρινίσεων και συμπληρώσεων κατά το άρθρο 102 (συνεπώς και κατά το άρθρο 310) ν. 4412/2016 και όχι στη συμπλήρωση ελλείψεων των δικαιολογητικών κατακύρωσης κατά την ειδική σχετικά με αυτά διάταξη του άρθρου 103 παρ. 2 ν. 4412/2016, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει, αλλά και όπως ενσωματώνεται

και στον ειδικό όρο 3.2 της παρούσας διακήρυξης. Αυτό, ενώ ο παραπάνω όρος 3.2 αναφέρεται στο άρθρο 310 ν. 4412/2016, μόνο σχετικά με τις διευκρινίσεις επί των υποβληθέντων δικαιολογητικών κατακύρωσης, οι οποίες προβλέπονται ως μια αυτοτελής εναλλακτική από τον όρο 3.2, σε σχέση με την διακριτή περίπτωση της κλήσης συμπλήρωσης που αφορά στη μη υποβολή δικαιολογητικών κατακύρωσης. Συνεπώς, παρότι βασίμως ο προσφεύγων προβάλλει την παραπάνω έλλειψη των δικαιολογητικών κατακύρωσης του παρεμβαίνοντα, ούτως ή άλλως, η έλλειψη αυτή δεν οδηγεί σε απόρριψη του τελευταίου, αλλά μόνο σε κλήση του για συμπλήρωση της έλλειψης, δεδομένου ότι δεν προκύπτει έλλειψη ουσιαστικού προσόντος συμμετοχής. Πλην όμως, παρέλκει στην προκειμένη περίπτωση η αναπομπή προς κλήση του παρεμβαίνοντα για συμπλήρωση, αφού ούτως ή άλλως, με την κατά τα παραπάνω ακύρωση του αποκλεισμού του προσφεύγοντος, χάνει το νόμιμο έρεισμά της και η καταρχήν ανάδειξη του παρεμβαίνοντα ως προσωρινού αναδόχου και άρα, ως υποχρέου υποβολής δικαιολογητικών κατακύρωσης.

10. Επειδή, επομένως, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η προδικαστική προσφυγή, κατά το μέρος που στρέφεται κατά του αποκλεισμού του προσφεύγοντος και κατά το μέρος που στρέφεται κατά της ανάδειξης του παρεμβαίνοντα ως αναδόχου, όπως και κατά το μέρος που στρέφεται κατά της άνευ ετέρου αποδοχής του παρεμβαίνοντα στο στάδιο δικαιολογητικών κατακύρωσης, να απορριφθεί δε κατά τα λοιπά. Να γίνει εν μέρει δεκτή η Παρέμβαση, κατά το μέρος που απορρίπτεται η Προσφυγή. Να ακυρωθεί η πρώτη προσβαλλομένη πράξη κατακύρωσης και η ενσωματωθείσα σε αυτή δεύτερη προσβαλλομένη πράξη περάτωσης σταδίων δικαιολογητικών συμμετοχής-τεχνικών και οικονομικών προσφορών, κατά το μέρος που αποκλείστηκε ο προσφεύγων και έλαβε χώρα η κατακύρωση.

11. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Δέχεται εν μέρει την Παρέμβαση.

Ακυρώνει την με αριθμό 1.3.1.2./3070/19.09.2022 Απόφαση του Συμβουλίου Διεύθυνσης του αναθέτοντος και την ενσωματωθείσα σε αυτήν με αριθμό 1.3.1.2./3050/25.08.2022 Απόφαση του Συμβουλίου Διεύθυνσης του αναθέτοντος, κατά το μέρος που αποκλείστηκε ο προσφεύγων και κατά το μέρος που κατακυρώθηκε το αποτέλεσμα του διαγωνισμού.

Ορίζει την επιστροφή του παραβόλου.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στις 10-11-2022 και εκδόθηκε στις 21-11-2022.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΔΗΣ
Α/Α Βασιλική Παναγιωτίδου